

нему и на потомството му. За да я пази като верен страж!

Запрегръщаха се насълзани яки и сурови мъже. Не, нямаше никога да допуснат българската земя да се дели от властелски крамоли, сребърни щемове да се давят в реки от кръв, облаци от стрели да закриват слънцето, с кости да се покрива черната земя и грани да грачат по буренясали ниви.

В скъпи пахари трябваше да се лее руино вино, сватбени песни да се разнасят по пирове и гошавки, с веселби и танци народът да изминава дните си в благодатен труд. Не биваше никога родни братя да спорят "това е твое, това е мое". Народът трябваше да почита закона, а законът трябваше да почита народа. Защото в една древна Боянова песен беше казаво:

" Тежко ти, главо, без плещи, беда за тебе, тяло, без глава..."

Дружно е ^{пече} стара песен от изминали времена, за чувствени битки и славни победи. Навън отчово се зачу нетърпеливия зов на загарите, звук от рог събираше ловджийската плота.

Все пак, на следния ден, от мъдра предпазливост Иоан Асен изпрати посолство до татарския хан в Сарай, с дарове и уверения за добро приятелство.

В същия ден съпругата на никейския наследник, цира Елена Ласкарис, дъщеря на българския цар, роди третата си дъщеря. Възрастната съпруга на цеспот Яков Светослав Видински.

~~Византийският император изпрати посолство до татарския хан в Сарай, с дарове и уверения за добро приятелство.~~

41.

Беше месец февруари на 1241 година.

Людете се трупаха по улиците на градовете, по площадите, на дворовете на селските къщи, по долини и горски хижи, гледаха смаяни нагоре към небето и сочека с ръка.

мрачната

В ~~жирни~~ ^{жирни} нощна синева трептеше и блестеше огромна опасната звезда. Яркочервена като кръв.